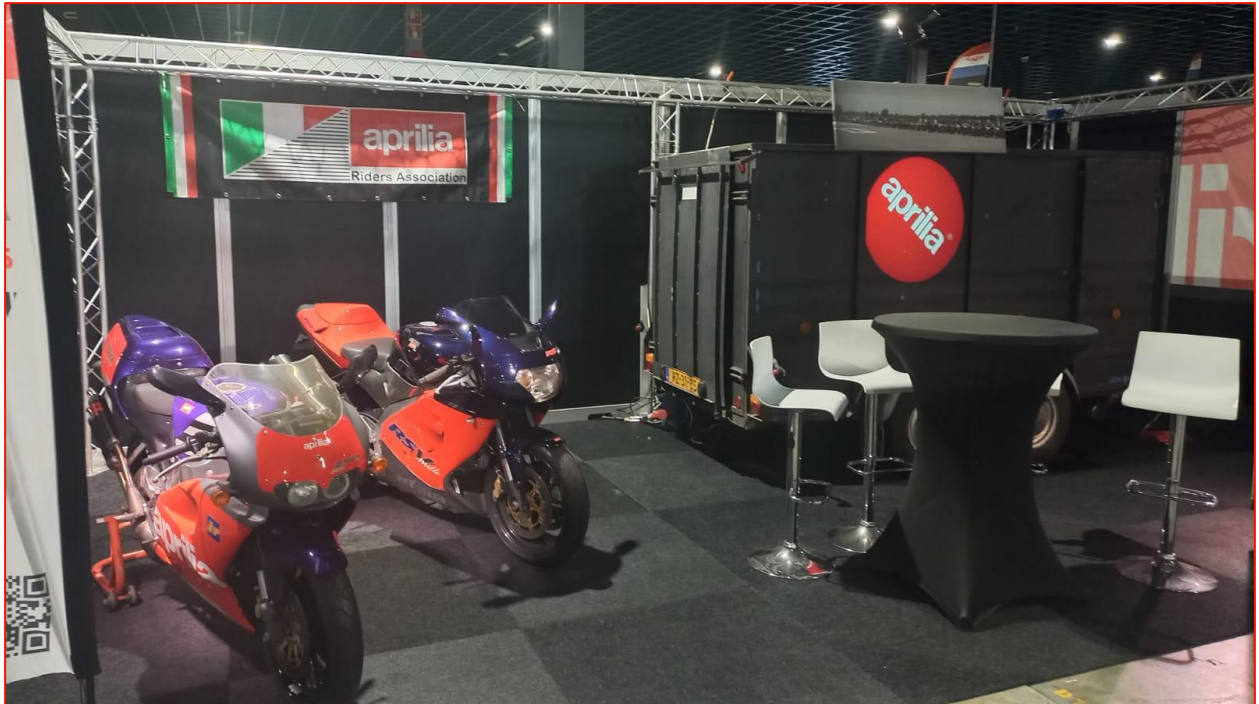

MOTORBEURS UTRECHT – 19 T/M 23 FEBRUARI 2025

WOENSDAG 19 FEBRUARI: OPBOUWEN STAND

DONDERDAG 20 FEBRUARI

Tijdens de ALV had ik van Han de dozen met de clubbladen meegekregen om op mijn beurt weer mee te nemen naar de beurs. Op dat moment had ik mij alleen nog niet bedacht dat ik mogelijk wel op de motor richting de beurs zou gaan. Gelukkig heb ik een 60L drybag die ik achterop kon doen en daar pasten de 3 dozen met bladen plus mijn kleding voor die dagen er ook in.

Omdat ik familie in Utrecht heb wonen ben ik op woensdag al richting Utrecht gegaan, dit scheelt nogal wat reistijd op de donderdag.

Gezien ik al in Utrecht was en ik daardoor maar 15 a 20 minuten nodig had om naar de beurs te komen kon ik in de ochtend rustig aan doen. Na de tas met de dozen weer op de motor gebonden te hebben, was ik op weg naar de beurs. Ik was als eerste op de motorparkeerplaats en kon mijn motor dus helemaal vooraan in de hoek kwijt. Nu was het alleen wel zo dat een tas met 3 dozen met bladen best wel zwaar was en het van de parkeerplaats naar de ingang nog best wel een stukje lopen was. Enigszins bezweet en buiten adem kwam ik bij de ingang waar Oscar (Okkie26) al op mij stond te wachten. Na het afhalen van de bandjes konden Oscar en ik doorlopen naar onze stand.

Hier begon het met koffie zetten, de merchandise ophangen en nog even een stofdoek over de motoren halen. In de tijd dat Oscar en ik hiermee bezig waren kwamen Dolf (dolf_rs660ex), Ron (futuristie rosso) en Luke (RallyLuke) ook binnen.

Het was nog geen 11 uur en we hadden onze eerste inschrijving van een nieuw lid al binnen. Kort daarna diende nieuw lid nummer 2 zich aan. Dit schepte een verwachting voor de rest van de dag. Zeker met het totaal aantal van vorig jaar (32). De dag verliep eigenlijk best wel snel en nieuwe leden bleven zich gedurende de dag wel melden. Ook dit jaar werkte het weer om mensen over de streep te trekken met de goodies zoals de mok en sleutelhanger. Het leuke aan de Motorbeurs in z'n algemeen vind ik de verhalen die je door de dag heen hoort van de mensen die langs komen, maar ook de onderlinge gesprekken met de rest van de bezetting. Aan het einde van de dag stond de teller op 9 nieuwe inschrijvingen, samen met een best prima lopende verkoop van merchandise vonden we dit zeker niet verkeerd.

Omdat het rond 21.30 wel zo'n beetje afgelopen was, gingen we toen maar opruimen en alles op slot doen. Omdat Dolf er op de zaterdag ook zou staan heb ik de bandjes voor de zaterdag aan hem gegeven. Achteraf had dat niet gehoeven want John (Capo dei Capi) stond er vrijdag en zaterdag ook, deze had dus ook vrijdag aan John kunnen geven voor zaterdag. Maarja aan het einde van de dag ben je simpelweg niet meer zo helder. Zelf nam ik de bandjes voor de vrijdag mee want ik stond er tenslotte zelf weer.

VRIJDAG 21 FEBRUARI

In tegenstelling tot donderdag hoefde ik nu geen spullen mee te nemen, dit scheelde weer. Ook op vrijdag was ik weer als eerste op de motorparkeerplaats, zelfs de KNMV zelf was er nog niet. Ook de vrijdag begon weer met het openen van alles, koffie zetten en de merchandise ophangen. John belde mij dat hij en Ferry (FerBa) bij de ingang stonden hierop liet ik de stand maar even voor wat het was en

ging ze halen. Ik was net goed en wel terug bij de stand toen Niels (NROSKO) belde dat hij bij de ingang stond, dus heb ik hem ook maar even opgehaald. Tot mijn grote verrassing werd ik gebeld door Raymond (die op de planning voor zaterdag stond) of we nog iemand voor de vrijdag konden gebruiken. Met een bezetting van 4 personen zeg ik daar geen nee tegen want een dag van 10 tot 22 uur is toch wel lang. Raymond kwam daarmee ongeveer 1,5 uur later aan en daarmee was de bezetting voor die dag compleet.

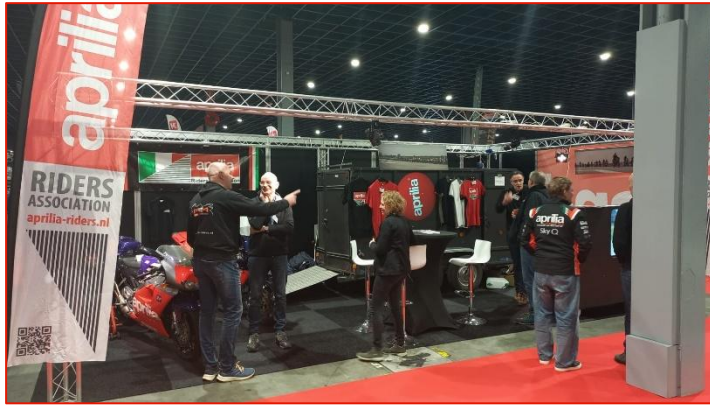
In voortzetting van de donderdag hadden we ook nu weer om 11 uur de eerste nieuwe inschrijving binnen. Als je de lijn van het aantal inschrijvingen t.o.v. de tijd zou zetten, dan zette de lijn zich mooi door tot aan de lunch net zoals het deed op de donderdag. Echter was er een dip in de inschrijvingen tussen de middag, een dip die er donderdag niet was. We hoopten dan ook dat dit geen voorbode was voor de rest van de dag. Dit bleek gelukkig niet het geval en rond de tijd van het avondeten kwamen er weer meer mensen die zich bij ons aan wilden sluiten. Aan het begin van de avond kwam er een stel aan de stand dat Aprilia ademde en ze hadden sowieso een hart voor het Italiaanse vervoer. De mok en het blad waren een 'direct hit' bij de dame, dit omdat ze zelf net een RS457 gekocht had. Toen we in het gesprek merkten dat ze niet alleen waren maar met een gezelschap van 4 kon ik het niet laten om ook de vraag erin te stellen of ze alle 4 Aprilia rijden. Dit bleek het geval te zijn en hiermee had ik er dus niet 2, maar in 1 klap 4 nieuwe inschrijvingen. Zo aan het begin van de avond was dit zeker een mooie score en een lekker gevoel.

Ik dacht dat ik een brokkenpiloot en eigenwijs was maar tegen het einde van de avond bleek dat dit altijd nog erger kon. De verhalen die hij vertelde en de beelden die hij liet zien waren geweldig. Ook de rij aan motoren die hij had staan was super gaaf. Toen hij het inschrijfformulier invulde vroeg hij ook "Hoeveel moet ik er invullen?". We zeiden dat 1 of 2 wel genoeg was. Met deze inschrijving stond de teller voor nieuwe inschrijvingen aan het einde van de vrijdag op 20.

Dan ook nog net voor het sluiten van de markt zo gezegd kwam er nog iemand aanzetten, waarvan je kon merken dat hij zich lekker had laten gaan, die interesse had in een shirt. Het verhaal dat hij erbij vertelde was dat hij een RS50 had waaraan hij aan het sleutelen was en dat hij hiervoor wel een Aprilia shirt wilde hebben. Nou, daar zeggen we geen nee tegen natuurlijk. Aan z'n keycord hingen sleutelhangers van verschillend merken, maar nog niet van Aprilia. Dit was een makkelijke bijverkoop bij het shirt die hij wilde hebben. Na wat assistentie met het afrekenen vertrok hij vol trots met een shirt en een sleutelhanger die hij verderop aan z'n maten liet zien.

Ook op de vrijdag was het rond 21.30 wel weer klaar en hebben we opgeruimd en afgesloten.

Na 2 fantastische dagen van 9 tot 22 uur had ik het wel gehad. Op het moment zelf krijg ik er wel energie van, maar het kost je in the end ook wel veel energie. Je staat de hele dag aan, bent de hele dag aan de praat en in de weer. Wat mij vooral opviel was dat met name de RS250 een echte publiekstrekker was. Jong en oud bleef er bij staan, jong omdat ze de styling kennen van de RS50 brommer en het simpelweg mooi vinden. De generatie vanaf een jaar of 40 vaak omdat ze hem van vroeger kennen. Die kennen hem nog nieuw vanaf de dealervloer, omdat ze hem zelf gehad hebben (en er nu gezien de markt spijt van hadden hem weg gedaan te hebben) of dat ze er zelf nog een hebben. Ook ben ik de tel kwijt geraakt hoe vaak ik de vraag heb gekregen of de 250 te koop was. Telkens moest ik een nee verkopen, tot teleurstelling van de mensen.

Op de zaterdag ben ik zelf als bezoeker de beurs over geweest en ben ik uiteraard wel even langs de stand gegaan om even te buurten (en even te zitten). Al met al na 3 dagen beurs in het totaal was ik er wel klaar mee, ik was op. Het waren weer geslaagde dagen, op naar volgend jaar.

Martijn

MOTORBEURSDAG 2025: APRILIA, PASSIE EN RAYMONDS CHARMECURSUS

Wat een weekend! De Motorbeurs 2025 in de Jaarbeurshallen in Utrecht was weer een groot succes, en de Aprilia Riders Association (ARA) was natuurlijk van de partij. Met een team bestaande uit Niels, Raymond, Martijn, Ferry en John stonden we klaar om de Aprilia-vlag hoog te houden en iedereen die ook maar een beetje benzine in zijn bloed had, enthousiast te maken voor onze club.

We hadden een prachtige stand naast onze Italiaanse burens van Ducati Club Nederland (DCN), wat zorgde voor een mooie mix van passie voor Italiaanse techniek. Of je nu Aprilia- of Ducati-fan bent, één ding was duidelijk: de liefde voor motorrijden verbindt ons allemaal. Maar als we heel eerlijk zijn, trok onze Aprilia 250cc wel de meeste bewonderende blikken – en dat vonden wij helemaal niet erg. Ook de RSV Mille Gen1 kreeg de aandacht die hij verdiende.

Zelf stond ik, Niels, op vrijdag op de stand, en dat betekende veel praten, veel lachen en... aan het einde van de dag geen stem meer over. Maar dat hadden we er graag voor over, want het resultaat mocht er zijn: 10 nieuwe leden.

Dat bracht het totaal aantal nieuwe leden op 19, en eerlijk gezegd hebben we dat vooral te danken aan Raymond. Die wist namelijk, met een geheim talent dat hij tot nu toe goed verborgen had gehouden, vrijwel alle vrouwelijke bezoekers te overtuigen om zich aan te melden. Raymonds charme werkte zo goed, dat we nu overwegen om hem standaard mee te nemen naar elk evenement. Misschien moeten we echt een ARA Masterclass "Raymonds Charmecursus" opzetten voor volgend jaar.

Naast al het kletsen en bewonderen hebben we ook flink promotie gemaakt voor de Italdag. Met alle positieve reacties kunnen we niet wachten om daar weer met een volle bak aan Aprilia-liefhebbers aanwezig te zijn.

Na een lange dag verlieten we de beurs zonder stem, maar met een grote glimlach. Voldaan, tevreden en met het gevoel dat we onze missie weer geslaagd hebben volbracht.

Vol gas naar de volgende editie!

Niels

